

stand derpaa, om man end ikke arbejder med Sagen til daglig. Og ud fra det Begreb, som jeg altsaa selv har dannet mig, har jeg søgt at faa en Overbevisning om denne Sag, som her har skabt en saa stor Strid. Jeg skal kortelig sige, hvorfor jeg stemmer med Flertallet. Jeg stemmer med Flertallet, for det første fordi et Flertal af Venstre og Landboere i Udvalget har krævet denne Foranstaltning som heldig for Landbruget. Af de Grunde, jeg før har udviklet, vil jeg ikke gaa mod nogen Bevilling til Landbruget, naar der blot er nogen fornuftig Grund til at give den. Og naar Stillingen er den, at et saa stort Flertal af Landboerne og af Venstre kræver denne Foranstaltning, er det ganske naturligt, at jeg som Socialdemokrat gaar med til at støtte den. For det andet gaar jeg med til at bibeholde disse to Paragraffer, fordi jeg har den Opfattelse, at her er Paabegyndelse til en Udvikling, som vil kunne bidrage til at føre vor Hesteavl et Skridt frem endnu. Jeg var i Fjor ovre paa Bornholm og saa den Anstalt, som var der, og jeg har ikke hørt nogen udtale sig dadlende om den. Efter mit Syn paa denne Sag kunde jeg ikke forsvare at undlade at støtte de Bestræbelser, som øjensynlig samlede hele Øens Befolkning, baade de store Landbrugere og de smaa, i Interesse for et fælles Arbejde. Det forekommer mig, at man ikke kan forsvare at gaa imod noget, som man tror virkelig kan bære frem til noget godt. Man kan ikke nægte en Bevilling dertil.

Der er her i Salen blevet sagt mange forskellige Ting for og imod Sagen, og det, der er sagt imod den, er væsentlig, at der vil kunne ske Misbrug med saadanne Foranstaltninger, nemlig at de store, pengestærke Opdrættere ville kunne holde den mindre Opdrætter nede. Jeg forstaar ikke dette. Det forekommer mig, at der i disse Paragraffer, som de ere affattede af Flertallet, er taget alle de Forholdsregler, som kunne tages, og som det vil være nødvendigt at tage for at hindre Misbrug. Der skal først vælges en Kontrol uden for disse Foreninger, en Kontrol, hvoraf Landbrugsministeren skal udnævne det ene Medlem, Fællesforeningerne og vedkommende Landboforeninger det andet, og hvor Statskonsulenten eller en anden Konsulent skal tiltræde som det tredje Medlem. Altsaa, man har en saadan Kontrol, navnlig ved de af Landboforeningerne og Landbrugsministeren valgte Medlemmer, at man nok vil kunne sikre sig imod, at der paa selve Anstalten eller

under selve Virksomheden sker noget Misbrug. Men endvidere skal jo Landbrugsministeren godkende Vedtægterne for disse Foreninger, og Landbrugsministeren vil altsaa have det i sin Haand at sørge for, at disse Foreningers Vedtægter blive saaledes, at det ikke alene bliver de enkelte store, der komme til at raade paa dette Omraade, men at det, saa vidt muligt, bliver til en Folkesag, en Sag, der griber ned og tager ogsaa de smaa og mindre pengestærke med. Det forekommer mig, at dette har Landbrugsministeren fuldstændig Magt til. Naar man altsaa ser de Forholdsregler, der her ere tagne, synes jeg, at man ikke behøver at være saa ængstelig for at gaa med til at yde en Støtte til disse Bestræbelser.

For øvrigt kan jeg meget godt slutte mig til Landbrugsministerens Forslag om paa en anden Maade at støtte denne Sag. Jeg stemmer nu med Flertallet, fordi jeg ikke vil være med til at nægte de, som det synes mig, gode Bestræbelser, der ske i denne Retning, nogen Støtte, men jeg haaber, at Landbrugsministeren til 3die Behandling vil fremsætte sit Mæglingsforslag, og saa forekommer det mig, at vi alle sammen bør slutte os om det og føre det igennem. Saa ville disse Bestræbelser, som jeg har anset for heldige, og som saa mange sagkyndige i denne Sal anse for heldige, kunne faa en saadan Støtte, at de kunne arbejde sig fremad.

Ousen: Da jeg for nogle Dage siden bad om Ordet, var det min Hensigt at tage Del i den Debat, der er ført mellem Mindretallet og Flertallet angaaende de Stridspunkter, som findes i Betænkningen, men efter at nu saa mange have haft Ordet angaaende disse Stridsspørgsmaal, efter at der er talt for og imod af en hel lang Række Talere, er jeg kommen til den Mening, at man nu vel nærmest bør betragte disse Spørgsmaal som uddebatterede. Jeg skal derfor ikke komme ind derpaa nu, men derimod holde mig til et Par enkelte andre Spørgsmaal, som jeg fremdeles kunde have Lyst til at sige noget om, og som heller ikke videre ere dragne frem endnu. Det ene er Underændringsforslaget, der er stillet af Mindretallet under Nr. 30. Det gaar ud paa, at de stedlige Landboforeninger i Forbindelse med private skulle betale $\frac{1}{3}$ af de Udgifter, der ere forbundne med Udpegningen af de bedste Besætninger omkring i Provinserne. Jeg kan sige, at jeg oprindeligt var imod, at Landboforeningerne i det hele